

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci nezl. žalobce **T.G. B.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupeného zákonnou zástupkyní L.H. L., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Praha 7, Nad Štolou 3 k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.5.2014 č.j. OAM-113/ZA-HA18-HA08-2014, **o udělení mezinárodní ochrany**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nezl. žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

[2] U zdejšího soudu v zákonné lhůtě dne 26.5.2014 podala zákonná zástupkyně žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí, ve které uvedla, že správní orgán porušil § 2 odst. 1 a odst. 4 a § 3 správního řádu, neboť nepostupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, rozhodnutí není v souladu s veřejným zájmem a nezjistil skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dále porušil § 12 – 14b zákona o azylu, neboť má za to, že splňuje požadavky pro udělení jedné z forem mezinárodní ochrany na území ČR a dále došlo k porušení čl. 3 odst. 1 Úmluvy o ochraně práv dítěte, protože nedošlo k provedení všech opatření

prováděných práv Úmluvou uznaných. Dále uvedla, že body rozvede do 20ti dnů od podané žaloby a navrhla zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Zákonná zástupkyně dne 10.6.2014 doplnila žalobu ve smyslu, že správní orgán nedostatečně provedl zjištění stavu věci, když vycházel z informací o situaci porušování lidských práv z r. 2013 a nezohlednil zhoršení stavu, s odkazem na nejaktuálnější zprávu Human Rights Watch 2014. Dále uvedla, že otec žalobce má trvalý pobyt v České republice, nyní se nachází ve Vietnamu na operaci a do ČR se plánuje vrátit. Společně s otcem v České republice bydlí i žalobcovy dvě sestry a v případě, že by žalobce byl nucen vycestovat do Vietnamu, by došlo k přetržení rodinných vazeb. Žalobce by byl nucen vycestovat pouze s matkou a otec a jeho sestry by zůstaly v ČR. Vzhledem k věku žalobcových sester není objektivně namístě požadovat následování žalobcovy rodiny do země původu s ohledem ke stupni integrace, což ostatně odráží i povolení k trvalému pobytu. Správní orgán se dopustil i porušení čl. 24 odst. 1 Úmluvy o ochraně práv dětí, jelikož mu bylo odepráno právo na nejvýše dosažitelnou úroveň zdravotního stavu a na využívání léčebných zařízení. Ve Vietnamu je úroveň zdravotnických zařízení ve velkých městech omezená a v případě venkova nemusí být vůbec dostupná. Porušením tohoto článku tak byl zároveň porušen čl. 4 cit. Úmluvy.

[4] Napadeným rozhodnutím nebyla nezletilému žalobci udělena mezinárodní ochrana, tak jak uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku. V odůvodnění žalovaný uvedl, že správní orgán konstatuje, že výše jmenovaný nebyl ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu ust. § 12 písm. a) zákona o azylu a azyl se neuděluje. Po provedeném správním řízení nedospěl správní orgán k závěru, že by výše jmenovaný nezletilý mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Správní orgán poukazuje na skutečnost, že zákonná zástupkyně žadatele o mezinárodní ochranu formou azylu jménem nezletilého požádala výhradně z důvodu jeho zdravotního pojištění na území ČR, neboť v současnosti nebylo v jejich silách zařídit dítěti jiný druh legálního pobytu na území ČR. Zákonná zástupkyně proto zvolila cestu podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v níž je žadatel pojištěn automaticky ze zákona. Rovněž uvedla, že otec dítěte má v ČR udělen trvalý pobyt, avšak momentálně pobývá ve Vietnamu, kde podstoupil operaci. Co se týče zákonnou zástupkyní předkládaného povoleného trvalého pobytu biologického otce nezletilého na území ČR, správní orgán konstatuje, že legální pobyt nezletilého syna rovněž může řešit cestou zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, v platném znění. Správní orgán doplňuje, že v případě zákonné zástupkyně jmenovaného rovněž neshledal důvody relevantní udělení azylu ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. V podrobnostech odkazuje na své rozhodnutí č.j. OAM-220/ZA-14-HA08-R2-2010 ze dne 16.8.2013, které nabylo právní moci dne 29.8.2013. Správní orgán konstatuje, že nezletilý žadatel o udělení mezinárodní ochrany nesplňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 zákona o azylu za účelem

sloučení rodiny a azyl se neuděluje. Rovněž v případě jeho matky správní orgán neshledal důvody relevantní udělení azylu ve smyslu § 13 zákona o azylu. V podrobnostech odkazuje na své rozhodnutí č.j. OAM-220/ZA-14-HA08-R2-2010 ze dne 16.8.2013, které nabylo právní moci dne 29.8.2013. Správní orgán pečlivě posoudil celou kauzu výše jmenovaného žadatele a konstatuje, že v jeho případě neshledal důvody zvláštního žretele hodné, které jsou nutné k udělení humanitárního azylu. Správní orgán připomíná, že mezinárodní ochrana formou humanitárního azylu se uděluje jen v ojedinělých a velmi závažných případech, kdy je např. žadatel v situaci bezprostředního ohrožení jeho života či v případech nemožnosti po návratu do vlasti dosáhnout na nutnou adekvátní zdravotní péči či léčbu. Příklad výše jmenovaného však nelze těmito příčinám podřadit. Správní orgán uzavírá, že po pečlivém posouzení celé situace výše jmenovaného není jeho případ možno podřadit důvodům zvláštního žretele hodným, a tedy neshledal, že by nezletilý žadatel splňoval podmínky udělení humanitárního azylu. Po zhodnocení výpovědi zákonné zástupkyně nezletilého o okolnostech jejího pobytu ve vlasti před odchodem ze země, posouzení jejich hlavních motivů odchodu z vlasti a výše citovaných aktuálních informačních pramenů nedospěl správní orgán rozhodující ve věci k závěru, že by nezletilému žadateli o mezinárodní ochranu v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu. Z výpovědi zákonné zástupkyně nezletilce, evidence žadatelů o udělení mezinárodní ochrany v ČR ani ze zjištění správního orgánu učiněných v průběhu správního řízení nevyplývá, že by v ČR byla udělena doplňková ochrana některému z rodinných příslušníků žadatele ve smyslu tohoto ustanovení.

[5] Žalovaný k žalobě uvedl, že vycházel především z vlastních tvrzení zákonné zástupkyně a tvrzeným důvodem byla neexistence zdravotního pojištění dítěte v ČR a také nemožnost zákonné zástupkyně v současnosti zařídit dítěti jiný druh legálního pobytu na území ČR. Zákonná zástupkyně, matka žalobce, je také žadatelkou o udělení mezinárodní ochrany. Popřel oprávněnost námitek a odkázal na obsah správního spisu, zejména na žádost, použité informace o zemi původu, výpovědi zákonné zástupkyně a na napadené rozhodnutí. Žalovaný se řádně případem nezl. žalobce zabýval a poukázal, že zákonná zástupkyně požádala o mezinárodní ochranu výhradně z důvodu jeho zdravotního pojištění na území ČR, neboť podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany je žadatel pojištěn automaticky ze zákona. S ohledem na skutečnost, že otec nezletilého žalobce má udělen trvalý pobyt v ČR, je hlavním důvodem podání žádosti legalizace pobytu na území ČR, s níž je spojena i úhrada základního zdravotního pojištění. Mezinárodní ochrana se uděluje ze zcela jiných závažných příčin. Nebyl shledán ani důvod pro udělení doplňkové ochrany a žalovaný na závěr konstatoval, že k legalizaci svého pobytu na území ČR může žalobce využít ustanovení zákona o pobytu cizinců. Navrhl žalobu zamítnout.

[6] Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany započalo podáním žádosti zákonné zástupkyně nezletilého žalobce dne 24.3.2014 z důvodu, že se narodil 26.2.2014 v ČR, nemá v současné době žádné zdravotní pojištění a zákonná zástupkyně jako jeho matka rovněž žádá o mezinárodní ochranu. V ČR má trvalý pobyt otec žalobce, ale je nyní ve Vietnamu na operaci. Chce, aby syn žil v ČR a také zde studoval a v případě návratu do vlasti se ničeho neobává.

Součástí spisu je rodný list žalobce vydaný 5.3.2014 Úřadem městského obvodu Poruba, Statutárního města Ostrava, ze kterého zjištěno, že G.B.T., nar. X matce H. L. L. a otci V. H.T. Dále založen protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany se zákonnou zástupkyní žalobce dne 24.3.2014, k žádosti zákonné zástupkyně v českém jazyce o obsahu, že porodila ve Fakultní nemocnici Ostrava-Poruba, domácnost sdílí s přítelem, synem a s dvěma dcerami, přičemž přítel je momentálně ve Vietnamu. Otec dítěte má trvalý pobyt v ČR, na základě skutečnosti, že je rodinným příslušníkem občana ČR, neboť má syna s českou ženou. Zdravotní stav nezletilého žadatele je dobrý, je zdravý a ona neuvažuje o návratu do vlasti. Dále ve správním spise založeny zprávy o zemi původu, a to konkrétně Informace MZV ze dne 6.8.2013 na téma Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ve kterém uvedeno, že nebyl zaznamenán případ, kdy by neúspěšný žadatel o poskytnutí mezinárodní ochrany v ČR byl po návratu do VSR diskriminován. Situace po návratu do VSR závisí ve velké míře na situaci, za které svou vlast opustil. Drtivá většina odchází do zahraničí z ekonomických důvodů, pro cestu do zahraničí se zadluží a v případě návratu záleží na tom, zda byl schopen vydělat odpovídající množství finančních prostředků. Dále Informace Human Rights Watch z ledna 2013, Informace mezinárodní organizace pro migraci z října 2012, ve které mimo jiné uvedeno, pokud se týká zdravotní péče, že systém je velmi odlišný od evropských systémů, vyznačuje se nedostatkem personálu, existuje možnost zdravotního pojištění, ale systém nefunguje efektivně. Na mnoha místech lidé nemají přístup k moderní léčbě, obecně platí, že pacienti v nemocnicích si kupují léky v lékárnách a platí i za péči sester. Sektor zdravotnictví prochází změnami, s kompletně státem řízené a financované péče na soukromý model. Na trh jsou dodávána různorodá léčiva za různé ceny a během posledních 10ti let se v sektoru zdravotní péče hodně investovalo do zlepšení kvality zařízení a vybavení. Více než 95 % dětí ve věku do 1 roku bylo očkováno proti 6ti nejběžnějším smrtelným chorobám a díky tomuto programu se snížil počet dětí trpících dětskými chorobami a úmrtnost dětí klesla na 39 z 1000.

[7] U jednání soudu zákonná zástupkyně žalobce znovu uvedla, že o mezinárodní ochranu požádala z důvodu, aby synovi zajistila zdravotní pojištění. Když se syn narodil, musela v nemocnici zaplatit přes 5.000,- Kč. Dále uvedla, že dosud není rozhodnuta její záležitost ohledně trvalého pobytu, řízení trvá dlouho; ve věci rozhodl Městský soud v Praze a ten věc postoupil komisi pro rozhodování o pobytu cizinců. Dostavila se na oddělení trvalého pobytu za účelem získání informace, zda v případě, že běží její řízení o udělení trvalého pobytu, by byl její syn automaticky zdravotně pojištěn a tak by mohla žalobu ve věci mezinárodní ochrany pro syna vzít zpět, jí bylo sděleno, že nikoliv, že její syn je zdravotně pojištěn jen z důvodu, že běží řízení o udělení mezinárodní ochrany.

[8] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[9] Soud především zdůrazňuje, že jakkoli je smyslem práva azylu poskytnout žadateli ochranu, nejde o ochranu jakoukoliv, nýbrž jen z důvodů, které jsou poměrně úzce vymezeny zákonem.

[10] Pokud se týká žalobních bodů, soud odkazuje na odstavce [2 a 3] tohoto rozsudku, a proto jen v obecných souvislostech ve vztahu k ustanovením § 2 odst. 1 a 4 a § 3 správního řádu se jimi zabýval. Soud neshledal pochybení správního orgánu, neboť správní orgán při rozhodování vyšel z informací sdělených zákonnou zástupkyní žalobce a z jí tvrzeného důvodu pro podání žádosti, a to zajištění jejímu synovi zdravotní pojištění. Zákonná zástupkyně žadatele ve správním řízení, a konečně ani v řízení soudním, neuvedla žádný jiný důvod pro udělení mezinárodní ochrany, než zajištění zdravotní péče pro syna. K námitce stran procesního pochybení nedodržení ust. § 3 správního řádu soud uvádí, že ani tuto neshledal důvodnou. V první řadě soud zdůrazňuje, že žalovaný prováděl dokazování za účelem zjištění stavu věci, o čemž svědčí i pohovor se zákonnou zástupkyní žadatele a zprávy o situaci ve Vietnamu, ze kterých správní orgán vycházel, které uváděl v odůvodnění svého rozhodnutí a které jsou i součástí správního spisu. Zákonná zástupkyně ve správním řízení byla s těmito zprávami seznámena, byl jí dán prostor k vyjádření se a nic k tomu nenamítala, tyto nezpochybnila a sama žádné další důkazy nenavrhla. Rozhodnutí žalovaného je dostatečně a přesvědčivě odůvodněno. Správní řízení bylo zahájeno dne 24.3.2014, tedy jeden měsíc po žalobcově narození a žalovaný o žádosti rozhodl dne 7.5.2014. Při posouzení situace v případě návratu do Vietnamu, správní orgán vycházel z informací o zemi původu z roku 2013 a 2012. Zákonná zástupkyně žalobce v doplněné žalobě dne 10.6.2014 opět jen obecně uvedla, že správní orgán nezohlednil zhoršení stavu v oblasti porušování lidských práv s odkazem na nejaktuálnější zprávu Human Rights Watch 2014, a to jen s odkazem na internetové stránky: 1. Human Rights Watch Report 2012 (online). USA, 2014 (cit. 2014-06-04). KSBN 13:978-1-60980-555-5. Dostupné z: http://www.hrw.org/sites/default/files/wr2014_web_0.pdf, 2. Vietnam 2014 Crime and Safety Report: HoChi Minh City. In: United States Department of State: Bureau of Diplomatic Security (online). 2014, 4-16-2014 (cit. 2014-06-04). Dostupné z: <https://www.osac.gov/pages/ContentReportDetails.aspx?cid=15514>, 3. At a glance: VietNam: Statistics. In: Unicef (online). 2013, 31-12-2013 (cit. 2014-06-04). Dostupné z: http://www.unicef.org/infobycountry/vietnam_statistics.html. Zákonná zástupkyně sama ve správním řízení prohlásila, že se ničeho neobává v případě návratu do vlasti, zdravotní stav syna je dobrý, je zdravý. Jestliže jediným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je zajištění bezplatné zdravotní péče v ČR, a zákonná zástupkyně zcela srozumitelně uvedla, že v případě návratu do Vietnamu se ničeho neobává, jen se tam nechce vrátit, pak soud neshledal důvod zpochybňovat postup správního orgánu při hodnocení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to ani na uváděné údajné zhoršené podmínky v oblasti lidských práv s odkazem na internetové stránky zahraničních zpravodajů, jestliže zákonná zástupkyně blíže nekonkretizovala, čeho se v souvislosti se zhoršením stavu v oblasti lidských práv obává.

[11] S ohledem na uvedené v doplněné žalobě, že v případě návratu žalobce do Vietnamu by došlo k rozdělení rodiny, neboť otec dítěte, byť je t.č. zpět ve Vietnamu a má povolený pobyt v ČR a stejně tak i žalobcovy sestry, měl soud za to, že tímto, zákonná zástupkyně zpochybnila posouzení žádosti dle ust. § 13 zákona o azyl, a to udělení azylu za účelem sloučení rodiny. Soud se proto blíže zabýval postupem správního orgánu ve smyslu vyhodnocení oprávněnosti žádosti z důvodu uvedeného ustanovení. Toto ustanovení je však postaveno na tom, že azyl je z tohoto důvodu možno poskytnout rodinnému příslušníkovi azylanta. Vzhledem k tomu, že žádnému rodinnému příslušníkovi nebyl azyl udělen, pak aplikace tohoto ustanovení u žalobce nepřipadá do úvahy.

[12] Soud neshledal pochybení u žalovaného ani v porušení dalších zákonných ustanovení § 14 a ustanovení týkající se doplňkové ochrany. Důvody udělení humanitárního azylu jsou velmi individuální, např. by se mohlo jednat o závažnou nemoc, stáří a podobně. Takové důvody u žalobce shledány nebyly a konečně ani zákonná zástupkyně sama takové netvrdila; uvedla, že žalobce je zdravý. Soud neshledal tedy pochybení správního orgánu ani v otázce posouzení o udělení mezinárodní ochrany podle § 14 zákona o azylu. Udělení humanitárního azylu je vázáno na důvody zvláštního zřetele hodné pro případ, že nejsou podmínky pro udělení azylu ve smyslu ust. § 12 cit. zákona. Je věcí správního uvážení rozhodujícího orgánu. Na udělení této formy mezinárodní ochrany nemá žalobce subjektivní právo. Soud při přezkoumávání takového rozhodnutí nehodnotí výsledek úvahy správního orgánu, nýbrž pouze to, zda rozhodnutí logicky plyne z provedených důkazů a zda k němu správní orgán dospěl řádným procesním postupem, tedy z hlediska dodržení práv na spravedlivý proces. Na udělení mezinárodní ochrany z humanitárních důvodů není právní nárok. Samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z těchto skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry.

[13] Namítala-li zákonná zástupkyně žalobce v podané žalobě nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí pro rozpor s ustanovením článku 3 odstavec 1 Úmluvy o právech dítěte, kterou však blíže nerozvedla a podala ji jen v obecné rovině, pak ani tuto žalobní námitku soud neshledal důvodnou. Podle uvedeného právního ustanovení zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány. V této souvislosti soud odkazuje na nález Ústavního soudu České republiky, sp. zn. IV. ÚS 695/2000 ze dne 19. dubna 2001, dle kterého dominantním ustanovením Úmluvy o právech dítěte je právě článek 3, v jehož odstavci prvním se konstatuje, že zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonnými orgány. Zájem dítěte jako přední hledisko při jakékoli činnosti týkající se dětí ve svém článku 3 reflektuje totiž skutečnost, že jakkoli lze považovat za přirozené a žádoucí, aby dítě bylo vychováváno svými rodiči, nelze odhlédnout od

toho, že i dítě samo je bytostí jedinečnou, nadanou nezadatelnými, nezczitelnými, nepromlčitelnými a nezrušitelnými základními právy a svobodami, tedy bytostí, které by se mělo dostat při jejím vývinu toho nejlepšího, totiž toho, aby výše uvedené atributy nezůstaly prázdny slovy. V dané věci u matky žalobce probíhá řízení o udělení pobytu (řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ve věci udělení azylu bylo z důvodu zpětvzetí žaloby zastaveno dne 19.8.2014) a žalobce je v péči své matky. Nezletilý žalobce, jak již bylo opakovaně v tomto rozhodnutí zdůrazněno, není rodinným příslušníkem azylanta ani žadatele o azyl. Citovaným ustanovením nelze zaštitit legalizaci pobytu na území ČR. Z tohoto důvodu soud dospěl k závěru o účelovosti uvedené žalobní námitky a shledal ji neopodstatněnou, neboť žádné rozhodné skutkové okolnosti nesvědčí pro závěr o tom, že by žalovaný svým postupem ve správním řízení či vydáním napadeného rozhodnutí zasáhl do práv a právem chráněných zájmů nezletilého žalobce tak, aby to bylo možné posuzovat jako porušení článku 3 odstavec 1 Úmluvy o právech dítěte.

[14] Podle ustanovení § 71 s.ř.s. lze žalobní bod uplatnit jen ve lhůtě k podání žaloby, tj. do dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí. Soud se tak nejdříve zabýval otázkou, zda žalobní bod uplatněný až dne 10.6.2014 (na poštu podáno dne 9.6.2014) je podán v zákonné lhůtě či se jedná o rozvedení žalobního bodu uvedeného v žalobě, a tedy podaného ve lhůtě. Soud dospěl k závěru, že žaloba obsahovala žalobní bod ve vztahu k Úmluvě o ochraně práv dítěte jen k článku 3 odst. 1, nikoliv k článku 24 odst. 1. Vzhledem k tomu, že poslední den zákonné patnáctidenní lhůty uplynul dne 3.6.2014, je nutno tento žalobní bod považovat za opožděný, a proto se soud tímto nezabýval.

[15] Krajský soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji zamítl dle ustanovení § 78 odst.7 s.ř.s.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Úspěšný žalovaný se náhrady nákladů vzdal, proto bylo rozhodnuto tak, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 4. února 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně